

هویت

نژادپرستانه: قوانین ذاتی در آمریکا

را ممکن می‌سازد. همچنین، دولت او پایین‌ترین تعداد پناهندگان از زمان تصویب قانون مهاجران^۶ در سال 1980 را -که براساس آن، مهاجران اجازه ورود به ایالات متحده پیدا کرده‌اند- مدیریت می‌کند؛ مجموع آن‌ها فقط 11455 نفر در سال مالی 2021 است.

حقیقت این است که اخراج گسترده مردم غیر سفیدپوست از کشور و قوانین منع پذیرش مهاجران بر اساس ملیت، دین یا نژاد، نمونه کامل معنای آمریکایی بودن هستند. ایالات متحده از همان ابتدا بر مبنای دوگانه مهاجرت آزاد برای سفیدها از اروپای شمالی^۷ و مادون انگاری نژادی و همچنین، عدم اجازه ورود به بردگان آفریقایی، آمریکایی بومی و در نهایت، مهاجران از سایر نقاط جهان، بنا شده است. در سال‌های پس از جنگ انقلاب آمریکا^۸، حکومت‌های نوپا همچنان به استعمار بردگان ادامه داده و ساکنان

جو بایدن^۴ را در ماه گذشته، به شوک فریورد. جن ساکی^۵ سخنگوی کاخ سفید گفت: «رئیس جمهور معتقد است که تصاویر و عکس‌ها وحشتناک هستند. آن‌ها نمایانگر هویت ما به عنوان یک کشور نیستند». بسیاری از دموکرات‌ها در دولت ترامپ، استدلال مشابهی را مطرح نموده و مجموعه‌ای از سیاست‌های خشن ضد مهاجران، مانند ممنوعیت ورود مسلمانان و جداسازی فرزندان از خانواده‌هایشان را با ذکر اینکه «ما این‌گونه نیستیم» و «این رفتارها نشان‌گر آمریکا نیست»، محکوم کردند. با این حال، عجیب است که دولت بایدن، علیرغم وعده‌های رقابت‌های انتخاباتی با آهنگی کند به دنبال رفع محدودیت‌های وضع‌شده توسط ترامپ بر مهاجرت است. آقای بایدن اجرای قانون سلامت عمومی را ادامه داد و این کار، اخراج فوری مهاجران در مرزهای آمریکا-مکزیک

ریس جونز^۱ بیش از 20 سال در مورد مهاجرت تحقیق کرده است و نویسنده کتاب «مرزهای سفید: تاریخ نژاد و مهاجرت در ایالات متحده از ممنوعیت ورود کارگران چینی تا دیوارهای مرزی» یادداشتی با عنوان «مواجهه با میراث نژادپرستانه قوانین مهاجرتی آمریکا»^۲ در 28 اکتبر 2021 در نشریه نیویورک تایمز منتشر کرده بر این باور است که اگرچه امروزه زبان ضد مهاجرتی حزب جمهوری خواه و خشونت در مرزها، ممکن است برخی آمریکایی‌ها را ناراحت کند، اما نژادپرستی ذات آمریکایی‌ها با مهاجران غیر سفیدپوست در طول تاریخ است.

تصاویر دردناک از مأموران اسب سوار گشت مرزی^۳ که در حال حمله به سمت مردان و زنان غیر مسلح اهل هائیتی هستند، بسیاری از آمریکایی‌ها از جمله رئیس جمهور

1. Reece Jones

2. Facing Up to the Racist Legacy of America's Immigration Laws

3. Border Patrol

6. Northern Europe

7. Revolutionary War

8. Naturalization Act of 1790

4. Biden

5. Refugee Act

سفیدپوست بیشتری از اروپا را به خدمت گرفتند. طرد و تبعیض نژادی برای اولین بار در قانون تابعیت سال 1790،¹ نهادینه شد که بر اساس آن، شهروندی محدود شد به «هر خارجی که یک مرد سفیدپوست آزاد است».

در اواسط دهه 1800 میلادی، تب طلا و الحاق کالیفرنیا² به آمریکا، موجب گشایش مسیرهای مهاجرتی جدید از چین گردید که این مسئله، موجی از ترس‌های ضد مهاجران را به راه انداخت. در کلماتی که امروزه توسط حزب جمهوری خواه بیان می‌شود، مهاجران چینی به عنوان یک نیروی «تهاجمی غیرمسلح» که می‌تواند جایگزین آمریکایی‌های سفید شود، توصیف شدند که شغل‌ها را از آن خود کرده و بیماری و دارو را نیز برای مردم با خود می‌آورند. در مقابل، ایالات متحده اولین محدودیت‌های ملی بر مهاجرت آزاد را وضع کرد؛ بر اساس قانون مهاجرت سال 1875، ورود زنان آسیایی به آمریکا ممنوع بوده است و همچنین، قانون ممانعت از ورود چینی‌ها³، مانع ورود تمامی مهاجران چینی به این کشور شد. کمی بعد، زنجیره‌ای از قوانین جدید که محدودکننده ورود ملیت‌های مختلف به ایالات متحده هستند، تصویب شدند. تئودور روزولت⁴ اظهار داشته است که به یمن نرخ

زادوولد پایین سفیدپوست‌ها، محدودیت‌ها برای جلوگیری از آنچه او «خودکشی نژاد» می‌خواند، ضروری بودند. در سال 1907، وی توافق شفاهی⁵ با ژاپن را امضاء کرد که بر اساس آن، ورود مهاجران ژاپنی به آمریکا، با محدودیت مواجه می‌شد. قانون مهاجرت 1917، یک منطقه ممنوعه آسیا⁶ ایجاد کرد که از خاورمیانه تا جنوب شرق آسیا را در برمی‌گرفت. قانون مهاجرت سال 1924،⁷ باعث شد رقم کل مهاجرانی که مجاز به ورود به آمریکا در هر سال هستند، بیشتر کاهش یابد و همچنین، سهمیه‌های دائمی مشخصی را تعیین کرد تا از مهاجران اروپای غربی و شمالی حمایت شود. البته مضاف بر ممنوعیت مهاجرت، تلاش‌هایی نیز در سرتاسر این دوره برای کنار گذاشتن واز بین بردن مردم غیرسفیدپوست ساکن در این کشور انجام شد. در سال 1816، گروهی از آمریکایی‌های سفیدپوست، انجمن استعمار آمریکا را تأسیس کردند تا سیاه‌پوستانی که آزاد متولد شده بودند و همچنین، بردگان آزاد شده را به آفریقا منتقل کنند. قانون لیبرایی بزرگ‌تر سال 1939 - که در کنگره تصویب نشد - پیشنهاد اخراج 12 میلیون آفریقایی آمریکایی به لیبریا را مطرح کرد. مهاجران چینی در سرتاسر غرب آمریکایی، محکوم به تحمل حملات خشونت‌بار بوده

و از شهرها، بیرون رانده می‌شدند. اقدامی که باعث فرار بسیاری به مکزیک، کانادا یا بازگشت به چین شد. از اواخر دهه‌ی 1800 میلادی، سوارکاران در مسیرهای مهاجرتی که به «گارد اسب-سوار» مشهور بودند یا بازرسان چینی، در سرتاسر شهرهای مرزی رفت و آمد می‌کردند تا مدارک مهاجران چینی را بررسی نمایند. گشت مرزی در سال 1924 ایجاد شد تا سهمیه ملیت‌های خاص برای ورود به کشور را اجرا نماید. سیاست‌های مهاجرتی نژادپرستانه آمریکا بعد از جنبش حقوق مدنی، مورد موشکافی مداوم قرار گرفت. اگرچه قانون تابعیت سال 1790، حقوق تابعیت را به «افراد از تبار آفریقایی» نیز تعمیم داد اما محدودیت‌های شهروندی نژادی تا قبل از سال 1952 به صورت کامل از بین نرفتند. سهمیه‌های برخی ملیت‌ها نیز در سال 1965 برداشته شد. با وجود این، حامیان تغییر به منتقدان اطمینان دادند که ویژگی سفیدپوست بودن کشور، تحت تأثیر قرار نخواهد گرفت. سناتور ادوارد کندی از ماساچوست در آن سال اظهار داشت که «شهرهای ما با سیلی از جمعیت‌های میلیونی مهاجران در هر سال مواجه نخواهد شد و ترکیب قومیتی این کشور، به هم نمی‌خورد». هرچند مشخص شد که وعده کندی دروغ است؛ مواد قانون سال 1965، منجر به مهاجرت گوناگون بیشتر به ایالات متحده

5. Gentleman's Agreement

6. Asiatic Barred Zone

7. Immigration Act of 1924

1. California

2. Page Act of 1875

3. Chinese Exclusion Act of 1882

4. Theodore Roosevelt

هزینه کردن سرمایه سیاسی به منظور جلب حمایت برای ایجاد تغییراتی که در رقابت‌های انتخاباتی وعده داده بود، از خود نشان داده است. در طولانی مدت، 75 درصد از آمریکایی‌هایی که اعتقاد داشتند ایالات متحده، ملتی از مهاجران است، باید با این واقعیت دست‌وپنجه نرم کنند که در بیشتر بخش‌های تاریخ، قوانین این کشور، دال بر این بوده است که فقط مهاجران سفیدپوست، می‌توانند وارد آمریکا شوند. محدودیت‌های مهاجرتی، از قانون منع ورود چینی‌ها گرفته تا ممنوعیت ورود مسلمانان، همگی مکانیزمی برای حفاظت از یک دیدگاه ناپایدار از یک کشور سفید بوده است. آیا آمریکایی‌ها

آقای بایدن در کنگره، معطل مانده است، اما او می‌تواند بیشتر هدف خود را به تنهایی پیش ببرد. بایدن می‌تواند به سرعت، سهمیه مهاجران را افزایش دهد و آن را به سقفی بالاتر از عدد موجود - که 125000 است - برساند و همچنین، تلاش کند برای اطمینان از اینکه تمامی این ظرفیت، به کار گرفته شود. رئیس‌جمهور قادر است تا به شکل یک جانبه استفاده از وضعیت حفاظت شده موقت و آزادی مشروط را توسعه دهد تا بدین وسیله، موانعی که موجب می‌شوند، مردم حاضر در ایالات متحده، نتوانند برای دریافت گرین کارت اقدام کنند، برطرف شود. البته مشکل اینجا است که آقای بایدن، تاکنون تمایل کمی برای

گردید. با وجود اینکه آن قانون هنوز هم در حال اجرا است، سیاست‌مداران در هردو جناح، اجرای قانون در مرز را گسترش و سرکوب مهاجران بدون مدرک شناسایی را نیز افزایش داده‌اند. دونالد ترامپ سیاست‌های ضد مهاجرتی را یک سنگ بنا برای ریاست جمهوری خود قرارداد و بر اساس مطالعه دانشگاه استنفورد، بیش از 1000 تغییر را اعمال کرد که باعث شد، مهاجرت به آمریکا دشوارتر گردد. بسیاری از طرح‌های بایدن در رقابت‌های انتخاباتی، حاکی از یک راه متفاوت رویه‌جو بود، حتی با اینکه این دولت، هنوز این روند را تکمیل نکرده است. برنامه مهاجرتی

این است که آیا این، همان هویت و روش آینده ما نیز است یا خیر؟^۱

۱. منبع:

<https://www.nytimes.com/2021/10/28/opinion/race-immigration-racism.html>

اگرچه امروزه زبان ضد مهاجرتی حزب جمهوری خواه و خشونت در مرزها، ممکن است برخی آمریکایی ها را ناراحت کند اما این، دقیقاً روش برخورد آمریکا با مهاجران غیر سفیدپوست در طول تاریخ است؛ این ذات ما است. سؤال

هنوز هم باور دارند که ما ملتی از مهاجران هستیم؟ اگر ما چنین نظری داریم و حقیقتاً می خواهیم به این آرمان برسیم، پس نیاز است که موانع بیشتری از سر راه مهاجرت برداشته شود و همچنین، جانب داری صریح یا ضمنی نژادی از آن هایی که اجازه ورودشان را می دهیم، باید پایان پذیرد.

